

JUDr. ROBERT PELIKÁN, Ph.D.
MINISTR SPRÁVEDLNOSTI ČR

Městský soud v Praze Doklad	
25.06.2018	
..... počet sv. počet list. sp.
hod. list. 1	
..... 7 T 8 / 2015	

V Praze dne 21. června 2018
Čj. MSP-697/2017-OJD-SPZ/7
Počet listů: 12
Přílohy: 1

Nejvyšší soud ČR
Burešova 20
657 37 Brno

Věc: obv. Pavel Koblížek, nar. 14. 3. 1972
Příloha: trestní spis Krajského soudu v Hradci Králové sp. zn. 7 T 8/2015

Podle § 266 odst. 1 a 2 trestního řádu podává JUDr. Robert Pelikán, Ph.D., ministr spravedlnosti, ve prospěch obviněného Pavla Koblížka, nar. 14. 3. 1972 ve Vysokém Mýtě, okres Ústí nad Orlicí, trvale bytem Brandlova 356, Vysoké Mýto, okres Ústí nad Orlicí,

stížnost pro porušení zákona

proti rozsudku Vrhenního soudu v Praze ze dne 22. 11. 2016, č. j. 7 To 97/2016-1999, jímž byl dle § 258 odst. 1 písm. b), c), d), f) tr. řádu z podnětu odvolán státního zástupce a poškozených Lukáše Svobody, Romana Svobody st., Romana Svobody ml., Barbory Svobodové, Veroniky Svobodové, Evy Svobodové a Zdeňky Pechancové v celém rozsahu zrušen rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 10. 6. 2016, č. j. 7 T 8/2015-1905, a současně bylo podle § 259 odst. 3 písm. a) tr. řádu znovu rozhodnuto tak, že se obviněný Pavel Koblížek uznává vinným pokusem zvláště závažného zločinu vraždy podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku k § 140 odst. 1, 3 písm. a) tr. zákoníku a za tento zločin a sbíhající se přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 tr. zákoníku z rozsudku Okresního soudu v Ústí nad Orlicí ze dne 26. 11. 2015, sp. zn. 3 T 163/2015, se odsuzuje podle § 140 odst. 3 tr. zákoníku a za užití § 43 odst. 2 tr. zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 15 roků se zařazením pro výkon trestu podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku do věznice s ostrahou. Vedle tohoto trestu mu byl uložen trest propadnutí věci, konkrétně revolveru Smith and Wesson, vzor 337 Air Lite ráže 38 Special, výr. č. CEM4612, a trest zákazu činností spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 2 roků. Zároveň byl zrušen výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Ústí nad Orlicí ze dne 26. 11. 2015, sp. zn.

§ T 163/2015, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

I. Procesní stav věci

A. Předcházející rozsudky

1. **Rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 20. 11. 2015, č. j. 7 T 8/2015-1714,** byl obviněný Pavel Koblížek dle § 226 písm. b) tr. řádu zproštěn obžaloby podané státním zástupcem Krajského státního zastupitelství v Hradci Králové dne 21.9.2015 pod č. j. 1 KZV 68/2014-195, pro skutek spočívající v tom, že:

„v přesně nezjištěné době od 00,00 hod. do 00,40 hod. dne 21.12.2014 ve Vysokém Mýtě ve Chmelové ulici, poté, co mezi obžalovaným Pavlem Koblížkem, ovlivněným předchozím požíváním alkoholických nápojů, na straně jedné a poškozenými Romanem Svobodou, Lukášem Svobodou a Radkem Svobodou na straně druhé došlo před budovou klubu „Stodola“ k rozepři kvůli tomu, že neustanovená osoba, kterou mohl být sám obžalovaný či někdo z jeho doprovodu, měla do prostoru schodiště za vstupními dveřmi do budovy vstříknout obranný slzotvorný aerosol, a tím ohrožovat osoby nacházející se v klubu, bratři Svobodovi obžalovaného pronásledovali a vyzývali, aby na místě vyčkal na přivolanou hlídku policie, obžalovaný ve strachu z jejich přesily a s přesvědčením, že ho chtějí surově zbit, jim hrozil viditelně drženou palnou zbraní a nejméně jedenkrát pro výstrahu vystřelil do vzduchu, poté byl poškozenými Romanem, Lukášem a Radkem Svobodovými pronásledován tak, že před nimi pozadu ustupoval, přitom revolver držel v natažené pravé ruce před sebou a mířil na poškozené, kteří se k němu přibližovali a opakovaně ho vyzývali, aby zůstal stát, ve vzdálenosti cca 100 metrů od budovy klubu Lukáš a Radek Svobodovi přišli do fyzického kontaktu s obžalovaným a došlo mezi nimi ke krátké fyzické potyčce, při které obžalovaný Pavel Koblížek v silném rozrušení, ve strachu a zmatku, v situaci, kdy se domníval, že se nemůže ubránit, a subjektivně se obával o svůj život, v úmyslu je i usmrtit, vystřelil minimálně tři rány ze svého legálně drženého revolveru Smith Wesson, vzor 337 Air Lite Ti ráže 38 Special proti jejich tělům tak, že poškozeného Lukáše Svobodu zasáhl do oblasti levého podbřišku těsně pod levým třískem, kdy střelný kanál vedl z pohledu poškozeného z místa vstřelu zhruba vodorovně zprava doleva a dozadu do oblasti hlavičky stehenní kosti vlevo s masivním krvácením do prostoru za nástěnnou pobřišnicí, projektil nepronikl do břišní dutiny, v průběhu střelného kanálu došlo k devastaci velké stehenní žíly vlevo a toto poranění bezprostředně ohrožovalo poškozeného Lukáše Svobodu na životě a jeho smrt byla odvrácena pouze urgentním chirurgickým zákrokem, a Radka Svobodu zasáhl na pravé boční ploše hrudníku ve výši devátého mezižebří, kdy projektil pronikl do pohrudniční dutiny, přičemž v důsledku vnitřního vykrvácení poškozený Radek Svoboda krátce poté na místě zemřel (ve kterém byl spatřován zločin zabíjení podle § 141 odst. 1, odst. 2, písm. a) trestního zákoníku ukončený ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku).“

n e b o ť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

2. Podle § 229 odst. 3 tr. řádu byli poškozeni:
- Lukáš Svoboda, nar. 21.6.1989, bytem Jiráskova 968, Pardubice,
 - Roman Svoboda, st., nar. 15.10.1963, bytem Nemošická 1163, Pardubice,
 - Roman Svoboda, ml., nar. 11.5.1986, bytem Turov 64, okres Pardubice,

- Barbora Svobodová, nar. 24.5.1996, bytem Nemošická 1163, Pardubice,
- Veronika Svobodová, nar. 14.6.2002, bytem Nemošická 1163, Pardubice,
- Eva Svobodová, nar. 27.8.1944, bytem Turov 64, okres Pardubice,
- Zdeňka Pechancová, nar. 12.2.1992, bytem Opatov 176, okres Svitavy,
- Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky, Regionální pobočka Hradec Králové, Hořická 1710/19a, Hradec Králové,
- Česká pojišťovna a.s., Spálená 75/16, Praha 1,
- Česká pojišťovna a.s., Tým pohledávky Brno, Purkyňova 2845/101, Brno,

odkázání s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

- 3 Proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 20. 11. 2015, č. j. 7 T 8/2015-1714, podali v neprospěch obviněného státní zástupce a poškození (fyzické osoby) prostřednictvím svého zmocněnce odvolání.
- 4 O těchto odvoláních rozhodl **Vrchní soud v Praze usnesením ze dne 7. 4. 2016, sp. zn. 7 To 16/2016**, tak, že dle § 258 odst. 1 písm. a), b), c) tr. řádu z podnětu odvolání státního zástupce a poškozených Lukáše Svobody, Romana Svobody ml., Romana Svobody st., Barbory Svobodové, Veroniky Svobodové, Evy Svobodové a Zdeňky Pechancové rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové v celém rozsahu zrušil a dle § 259 odst. 1 tr. řádu věc vrátil Krajskému soudu v Hradci Králové, aby v ní učinil nové rozhodnutí.
- 5 **Rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 10. 6. 2016, sp. zn. 7 T 8/2015**, byl obviněný Pavel Koblížek uznán vinným pod bodem ad. 1. výroku o vině přečinem usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1 tr. zákoníku, kterého se podle skutkových zjištění dopustil jednáním spočívajícím v tom, že:

„v přesně nezjištěné době od 00,00 hod. do 00,40 hod. dne 21. 12. 2014 ve Vysokém Mýtě ve Chmelové ulici, kdy měl v krvi 1,81-1,95 g/kg alkoholu, Roman Svoboda ml., Lukáš Svoboda a Radek Svoboda obžalovaného, v domnění, že on nebo jeho společníci Vlastimil Koblížek nebo do prostoru za vstupními dveřmi budovy, ve které se v 1. patře nacházel klub Stodola, vstříkli obranný slzotvorný aerosol, a tím ohrozili osoby nacházející se v klubu, obžalovaného pronásledovali a vyzývali, aby na místě vyčkal na přivolanou hlídku policie, přičemž ten ve strachu z jejich přesily a s přesvědčením, že ho chtějí surově zbít, jim hrozil viditelně drženým revolverem a nejméně jedenkrát pro výstrahu vystřelil do vzduchu, poté byl poškozenými Romanem, Lukášem a Radkem Svobodovými pronásledován tak, že před nimi pozadu ustupoval, přitom revolver držel v natažené pravé ruce před sebou a mířil na poškozené, kteří se k němu přibližovali a opakovaně ho vyzývali, aby zůstal stát, ve vzdálenosti cca 200 metrů od budovy klubu Lukáš a Radek Svobodovi přišli do fyzického kontaktu s obžalovaným a došlo mezi nimi ke krátké fyzické potyčce, při které obžalovaný mylně předpokládající, že existují okolnosti vylučující protiprávnost jeho jednání, neboť se domníval, že ho bratři Svobodové chtějí usmrtit, nebo mu ublížit na zdraví a že jedná v nutné obraně, vystřelil minimálně tři rány ze svého legálně drženého revolveru Smith Wesson, vzor 337 Air Lite Ti, ráže 38 Special, proti poškozeným tak, že Radek Svobodu zasáhl na pravé boční ploše hrudníku ve výši devátého mezižebří, kdy projektil pronikl do pohrudniční dutiny, přičemž v důsledku vnitřního vykrvácení poškozený Radek Svoboda krátce poté na místě zemřel.“

a pod bodem ad. 2. výroku o vině přečinem těžkého ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 1 tr. zákoníku, kterého se podle skutkových zjištění dopustil jednáním spočívajícím v tom, že:

„v přesně nezjištěné době od 00,00 hod. do 00,40 hod. dne 21. 12. 2014 ve Vysokém Mýtě ve Chmelové ulici, kdy měl v krvi 1,81-1,95 g/kg alkoholu, Roman Svoboda ml., Lukáš Svoboda

a Radek Svoboda obžalovaného, v domněni, že on nebo jeho společníci Vlastimil Koblížek nebo do prostoru za vstupními dveřmi budovy, ve které se v I. patře nacházel klub Stodola, vsítkli obranný slzotvorný aerosol, a tím ohrozili osoby nacházející se v klubu, obžalovaného pronásledovali a vyzývali, aby na místě vyčkal na přivolanou hlídku policie, přičemž ten ve strachu z jejich přesily a s přesvědčením, že ho chtějí surově zbit, jim hrozil viditelně drženým revolverem a nejméně jedenkrát pro výstrahu vystřelil do vzduchu, poté byl poškozenými Romanem, Lukášem a Radkem Svobodovými pronásledován tak, že před nimi pozadu ustupoval, přitom revolver držel v natažené pravé ruce před sebou a mířil na poškozené, kteří se k němu přibližovali a opakovaně ho vyzývali, aby zůstal stát, ve vzdálenosti cca 200 metrů od budovy klubu Lukáš a Radek Svobodovi přišli do fyzického kontaktu s obžalovaným a došlo mezi nimi ke krátké fyzické potyčce, při které obžalovaný mylně předpokládající, že existují okolnosti vylučující protiprávnost jeho jednání, neboť se domníval, že ho bratři Svobodové chtějí usmrtit, nebo mu ublížit na zdraví a že jedná v nutné obraně, vystřelil minimálně tři rány ze svého legálně drženého revolveru Smith Wesson, vzor 337 Air Lite Ti, ráže 38 Special, proti poškozeným tak, že poškozeného Lukáše Svobodu zasáhl do oblasti levého podbřišku těsně pod levým tříslem, kdy střelný kanál vedl z pohledu poškozeného z místa vstřelu zhruba vodorovně zprava doleva a dozadu do oblasti hlavice stehenní kosti vlevo s masivním krvácením do prostoru za nástěnnou pobříšnicí, pro ektil nepronikl do břišní dutiny, v průběhu střelného kanálu došlo k devastaci velké stehenní žíly vlevo, přičemž v případě poranění velké stehenní žíly se jednalo o poškození důležitého orgánu a utrpená zranění podstatným způsobem omezovala obvyklý způsob života poškozeného po dobu několika měsíců a pravděpodobně zanechá trvalé následky.“

- 6 Za tyto trestné činy a za přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 tr. zákoníku, jímž byl uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Ústí nad Orlicí ze dne 26. 11. 2015, sp. zn. 3 T 163/2015, který nabyl právní moci dne 26. 11. 2015, byl obviněný Pavel Koblížek odsouzen podle § 143 odst. 1 tr. zákoníku za použití ustanovení § 43 odst. 2 tr. zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 2 let. Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku byl výkon uloženého trestu odnětí svobody podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 4 let.
- 7 Podle § 82 odst. 2 tr. zákoníku bylo obviněnému uloženo, aby v průběhu zkušební doby podle svých sil nahradil škodu a odčinil nemajetkovou újmu, kterou trestným činem způsobil.
- 8 Podle § 73 odst. 1 tr. zákoníku byl obviněnému uložena trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 2 let.
- 9 Současně byl zrušen výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Ústí nad Orlicí ze dne 26. 11. 2015, sp. zn. 3 T 163/2015, který nabyl právní moci dne 26. 11. 2015, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.
- 10 Podle § 229 odst. 1 tr. ř. byli poškození:
 - Lukáš Svoboda, nar. 21.6.1989, bytem Jiráskova 968, Pardubice,
 - Roman Svoboda, nar. 15.10.1963, bytem Nemošická 1163, Pardubice,
 - Roman Svoboda, nar. 11.5.1986, bytem Turov 64, okres Pardubice,
 - Barbora Svobodová, nar. 24.5.1996, bytem Nemošická 1163, Pardubice,
 - Veronika Svobodová, nar. 14.6.2002, bytem Nemošická 1163, Pardubice,
 - Eva Svobodová, nar. 27.8.1944, bytem Turov 64, okres Pardubice,
 - Zdeňka Pechancová, nar. 12.2.1992, bytem Opatov 176, okres Svitavy,
 - Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky, Regionální pobočka Hradec Králové, Hořická 1710/19a, Hradec Králové,

- Česká pojišťovna a.s., Spálená 75/16, Praha 1,
- Česká pojišťovna a.s., Tým pohledávky Brno, Purkyňova 2845/101, Brno,

odkázání s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

11 Podle § 206 odst. 3 tr. řádu poškozená Lenka Procházková, nar. 16.5.1993, bytem Chrudim, Tyršovo nám. 565, a nezl. František Procházka, nar. 1.3.2014, bytem Chrudim, Tyršovo nám. 565, nebyli jako poškození připuštěni k trestnímu řízení.

12 Proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 10. 6. 2016, sp. zn. 7 T 8/2015, podal obviněný, státní zástupce a poškození zastoupení zmocněncem v neprospěch obviněného odvolání.

B. Rozsudek, proti němuž směřuje stížnost pro porušení zákona

13 O odvoláních rozhodl Vrchní soud v Praze rozsudkem ze dne 22. 11. 2016, sp. zn. 7 To 97/2016 (dále jen „napadený rozsudek“), tak, že podle § 258 odst. 1 písm. b), c), d), f) tr. ř. z podnětu odvolání státního zástupce a poškozených Lukáše Svobody, Romana Svobody st., Romana Svobody ml., Barbory Svobodové, Veroniky Svobodové, Evy Svobodové a Zdeňky Pechancové rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové v celém rozsahu zrušil a podle § 259 odst. 3 písm. a) tr. ř. znovu rozhodl tak, že obviněný Pavel Koblížek byl uznán vinným pokusem zvláště závažného zločinu vraždy podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku k § 140 odst. 1, 3 písm. a) tr. zákoníku, kterého se dopustil tím, že

„v přesně nezjištěné době od 00,00 hodin do 00,40 hodin dne 21. 12. 2014 ve Vysokém Mýté (Pardubický kraj) ve Chmelové ulici, poté, co mezi obžalovaným, ovlivněným předchozím požíváním alkoholických nápojů, na straně jedné, a poškozenými Romanem, Lukášem a Radkem Svobodovými na straně druhé došlo před budovou klubu "Stodola" k rozepři kvůli tomu, že neustanovená osoba, kterou byl obžalovaný nebo jeho bratr Vlastimil Koblížek, vstříkla do prostoru schodiště za vstupními dveřmi do budovy obranný slzotvorný aerosol, a tím ohrozila osoby nacházející se v klubu, bratři Svobodovi obžalovaného pronásledovali a vyzývali, aby na místě vyčkval na přivolanou hlídku policie, obžalovaný jim hrozil viditelně držanou palnou zbraní a nejméně jedenkrát pro výstrahu vystřelil do vzduchu, poté byl poškozenými bratry Svobodovými pronásledován tak, že před nimi pozadu ustupoval, přitom revolver držel v natažené pravé ruce před sebou a mířil na poškozené, kteří se k němu přibližovali a opakovaně ho vyzývali, aby zůstal stát, ve vzdálenosti cca 100 metrů od budovy klubu Lukáš a Radek Svobodovi přišli do fyzického kontaktu s obžalovaným a došlo mezi nimi ke krátké fyzické potyčce, při které obžalovaný v úmyslu je i usmrtit vystřelil minimálně tři rány ze svého legálně drženího revolveru Smith and Wesson, vzor 337 Air Lite ráže .38 Special proti jejich tělům tak, že poškozeného Lukáše Svobodu zasáhl do oblasti levého podbřišku těsně pod levým tříselem, kdy střelný kanál vedl z pohledu poškozeného z místa vstřelu zhruba vodorovně zprava doleva a dozadu do oblasti hlavičky stehenní kosti vlevo s masivním krvácením do prostoru za nástěnnou pobřišnici, projektil nepronikl do břišní dutiny, v průběhu střelného kanálu došlo k devastaci velké stehenní žíly vlevo a toto poranění bezprostředně ohrožovalo poškozeného Lukáše Svobodu na životě a jeho smrt byla odvrácena pouze urgentním chirurgickým zákrokem, a Radek Svobodu zasáhl na pravé boční ploše hrudníku ve výši devátého mezižebří, kdy projektil pronikl do pohrudniční dutiny, přičemž v důsledku vnitřního vykrvácení poškozený Radek Svoboda krátce poté na místě zemřel.“

14 Za tento zločin a za přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 tr. zákoníku z rozsudku Okresního soudu v Ústí nad Orlicí ze dne 26. 11. 2015, sp. zn. 3 T 163/2015, byl podle § 140 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku odsouzen k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 15 let. Podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku byl pro výkon tohoto trestu zařazen do věznice s ostrahou.

- 15 Podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku byl uložen obviněnému také trest propadnutí věci, a to revolveru Smith and Wesson, vzor 337 Air Lite ráže 38 Special, výr. č. CEM4612. Podle § 73 odst. 1 tr. zákoníku mu byl uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 2 (dvou) roků. Podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku byl současně zrušen výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Ústí nad Orlicí ze dne 26. 11. 2015, sp. zn. 3 T 163/2015, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.
- 16 Podle § 228 odst. 1 tr. ř. byla obviněnému uložena povinnost nahradit škodu poškozeným:
1. Všeobecné zdravotní pojišťovně, ČR – Regionální pobočka Hradec Králové, Hořická 1710/19a, Hradec Králové, ve výši 234.007 Kč;
 2. České pojišťovně, a. s., Tým pohledávky Brno, Purkyňova 2845/111, Brno, ve výši 2.106 Kč;
 3. Romanu Svobodovi st., bytem Nemošická 1163, Pardubice, ve výši 14.677,50 Kč.
- 17 Podle § 228 odst. 1 tr. ř. byla obviněnému uložena povinnost nahradit na náhradě nemajetkové újmy v penězích poškozeným:
1. Lukáši Svobodovi, bytem Jiráskova 968, Pardubice, ve výši 665.660 Kč;
 2. Romanu Svobodovi st., bytem Nemošická 1163, Pardubice, ve výši 300.000 Kč;
 3. Romanu Svobodovi ml., bytem Turov 64, okres Pardubice, ve výši 300.000 Kč;
 4. Barboře Svobodové, bytem Nemošická 1163, Pardubice ve výši 250.000 Kč;
 5. Veronice Svobodové, bytem Nemošická 1163, Pardubice, ve výši 250.000 Kč;
 6. Evě Svobodové, bytem Turov 64, okres Pardubice, ve výši 100.000 Kč;
 7. Zdeňce Pechancové, bytem Opatov 176, okres Svitavy, ve výši 100.000 Kč.
- 18 Podle § 229 odst. 2 tr. ř. byl poškozený Lukáš Svoboda, odkázán se zbytkem svého nároku na náhradu škody a na náhradu nemajetkové újmy v penězích na řízení ve věcech občanskoprávních. Podle § 229 odst. 2 tr. ř. byli poškození Roman Svoboda st., Roman Svoboda ml., Barbora Svobodová, Veronika Svobodová, Eva Svobodová a Zdeňka Pechancová odkázáni se zbytkem svého nároku na náhradu nemajetkové újmy v penězích na řízení ve věcech občanskoprávních.
- 19 Podle § 256 tr. ř. bylo odvolání obviněného Pavla Koblížka jako nedůvodné zamítnuto.

C. Dovolání

- 20 Proti citovanému rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 22. 11. 2016, sp. zn. 7 To 97/2016, podal obviněný prostřednictvím svého obhájce dovolání. Nejvyšší soud následně rozhodl usnesením ze dne 5. 5. 2017, č. j. 3 Tdo 330/2017-44, o tom, že se dle § 265h odst. 3 tr. řádu odkládá výkon nepodmíněného trestu odnětí svobody v trvání 15 roků, který byl obviněnému uložen rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 22. 11. 2016, sp. zn. 7 To 97/2016, ve spojení s rozsudkem Okresního soudu v Ústí nad Orlicí ze dne 26. 11. 2015, sp. zn. 3 T 163/2015, a to až do rozhodnutí o dovolání obviněného.
- 21 Usnesením ze dne 16. 8. 2017, č. j. 3 Tdo 703/2017-51, Nejvyšší soud dovolání obviněného Pavla Koblížka dle § 265i odst. 1 písm. b) tr. řádu odmítl, neboť bylo podáno z jiného důvodu, než je uveden v § 265b odst. 1 tr. řádu.

- 22 Obviněný Pavel Koblížek uplatnil dovolací důvod uvedený v ustanovení § 265b odst. 1 písm. g) tr. řádu, když měl za to, že napadený rozsudek spočíval na nesprávném právním posouzení či jiném nesprávném hmotněprávním posouzení.
- 23 Nejvyšší soud v odůvodnění svého rozhodnutí především konstatoval, že obviněný své dovolání fakticky nezaložil na hmotněprávních, v dovolání proklamovaných důvodech, ale domáhal se přehodnocení soudem učiněných skutkových závěrů, přičemž zároveň poukázal na to, že do skutkového základu napadeného rozsudku může s ohledem na zásady vyplývající z ústavně garantovaného práva na spravedlivý proces zasáhnout pouze v případě extrémního rozporu mezi skutkovými zjištěními soudů a provedenými důkazy.
- 24 Vzhledem k tomu, že Nejvyšší soud extrémní rozpor mezi provedenými důkazy a následně učiněnými skutkovými závěry neshledal, byl vázán stabilizovanými skutkovými zjištěními soudů nižších stupňů. Dovolání obviněného tedy odmítl bez věcného projednání, neboť toto bylo podáno z jiného důvodu, než je uveden v § 265b odst. 1 tr. řádu.

D. Ústavní stížnost

- 25 Obviněný Pavel Koblížek podal v předmětné věci rovněž ústavní stížnost, která byla usnesením Ústavního soudu ze dne 7. 11. 2017, sp. zn. II. ÚS 3122/2017, dle § 43 odst. 2 písm. a) zák. o Ústavním soudu odmítnuta jako zjevně neopodstatněná.

II. **Důvod podání stížnosti pro porušení zákona a její vztah k dovolání a ústavní stížnosti**

- 26 Ministr spravedlnosti předesílá, že tato stížnost pro porušení zákona v žádném ohledu nesměřuje proti rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 16. 8. 2017, sp. zn. 3 Tdo 703/2017, jímž bylo odmítnuto dovolání obviněného, ani proti usnesení Ústavního soudu ze dne 7. 11. 2017, sp. zn. II. ÚS 3122/2017, jímž byla odmítnuta jeho ústavní stížnost, a neusiluje tak ani o revizi těchto rozhodnutí.
- 27 Jak totiž vyplývá z bodů 23 a 24 výše, Nejvyšší soud se skutkovými závěry soudů zabýval pouze z hlediska existence extrémního rozporu mezi nimi a provedenými důkazy. Totéž platí i pro usnesení Ústavního soudu.
- 28 Stížnost pro porušení zákona, kterou se ministr spravedlnosti rozhodl s ohledem na výsledky přezkumného řízení ve věci podat, však ve vztahu ke skutkovým zjištěním poukazuje na závady v hodnocení důkazů a na nesprávně ustálený skutkový stav, které sice nevedly k nastolení extrémního rozporu, ale svou závažností odůvodňují uplatnění tohoto mimořádného opravného prostředku.
- 29 Podáním stížnosti pro porušení zákona tedy ministr spravedlnosti ve vztahu ke skutkovým zjištěním usiluje o nápravu takových vad napadeného rozsudku, jejichž odstranění nebylo v řízení o dovolání ani v řízení o ústavní stížnosti možné. Proto má za to, že takto podaná stížnost pro porušení zákona je přípustná a že Nejvyššímu soudu nic nebrání v tom, aby ji meritorně projednal.

III. Argumentace zpochybňující hodnocení důkazů v napadeném rozsudku

A. Shrnutí důkazního materiálu a jeho hodnocení v napadeném rozsudku

- 30 V předmětné věci soudy obou stupňů vycházely z výpovědi obviněného, poškozených bratrů Svobodových a jejich otce Romana Svobody st., a dalších osob. Byly rovněž provedeny důkazy znaleckými posudky vypracovanými znalci z oboru zdravotnictví odvětví soudního lékařství a z odvětví psychiatrie a psychologie. Zároveň soudy vycházely z odborných vyjádření z odvětví balistiky, genetiky, chemie a toxikologie, a z výsledků vyšetřovacích pokusů s obrannými spreji. Soudy měly k dispozici i listinné důkazy včetně protokolů o rekonstrukcích provedených jak s obviněným a s jeho bratrem, svědkem Vlastimilem Koblížkem, tak s poškozenými Romanem ml. a Lukášem Svobodovými.
- 31 Vrchní soud v Praze v rámci odvolacího řízení, v němž byl vydán napadený rozsudek, konstatoval, že krajský soud zjistil skutkový děj částečně nesprávně, respektive jej nesprávně vyhodnotil. Vrchní soud proto při veřejném zasedání konaném dne 22. 11. 2016 doplnil sám dokazování o výslechy svědků Romana Svobody ml., Lukáše Svobody, Marka Glencnera a Vlastimila Koblížka, tak, aby získal náhled na jednotlivé vyslychané osoby a vytvořil zákonné podmínky pro své rozhodnutí.
- 32 Pokud jde o skutkový děj, Vrchní soud v Praze konstatoval, že krajský soud dospěl obecně ke správným skutkovým zjištěním v tom smyslu, že při odchodu obviněného a jeho společníků z klubu Stodola došlo ze strany této skupiny k použití obranného spreje, že poškození Radek, Lukáš a Roman Svobodovi obviněného pronásledovali a vyzývali jej, aby počkal na přivolanou hlídku policie, že jim obviněný hrozil viditelně drženým revolverem a pro výstrahu vystřelil do vzduchu, že se k němu přibližovali a opakovaně ho vyzývali, aby zůstal stát, že s ním přišli do fyzického kontaktu a došlo ke krátké fyzické potyčce, že na poškozené obviněný opakovaně vystřelil, přičemž poškozeného Radka Svobodu takto usmrtil a poškozeného Lukáše Svobodu těžce zranil.
- 33 Zároveň však vrchní soud zhodnotil oproti krajskému soudu odlišně určité klíčové momenty výše popsaného skutkového děje, zejména pokud jde o přesné místo střelnutí spreje v budově klubu Stodola, povědomí obviněného o této skutečnosti, telefonát poškozeného svědka Romana Svobody ml. na linku městské policie, oprávněnost zadržení obviněného poškozenými bratry Svobodovými a otázku, zda obviněný čelil počínání jmenovaných poškozených sám anebo po boku svého bratra Vlastimila Koblížka. V důsledku tohoto odlišného hodnocení k posunu významu jednání obviněného do té míry, že vrchní soud toto jednání nakonec zásadním způsobem právně překvalifikoval.
- 34 Ministr spravedlnosti se domnívá, že, jak bude rozvedeno níže při hodnocení výše zmíněných momentů vrchní soud v neprospěch obviněného porušil § 2 odst. 6 a § 125 odst. 1 tr. řádu, když relevantní okolnosti nedostatečně hodnotil a své hodnocení nedostatečně odůvodnil, nepřihlédl k řadě skutečností vyplývajících z výpovědi poškozených a svědků a učinil závěry, které z provedených důkazů nebylo možno objektivně dovodit. V důsledku těchto pochybení podle názoru ministra spravedlnosti nelze vyloučit, že dospěl k chybné právní kvalifikaci jednání obviněného.

B. K oprávněnosti zadržení obviněného poškozenými

- 35 Jednou ze stěžejních skutkových otázek věci je, zda si poškození počínali po právu, když se rozhodli obviněného zadržet.
- 36 Podle § 76 odst. 2 tr. řádu platí, že osobní svobodu osoby, která byla přistižena při trestném činu nebo bezprostředně poté, smí omezit kdokoliv, pokud je to nutné ke zjištění její totožnosti, k zamezení útěku nebo k zajištění důkazů. Je však povinen tuto osobu předat ihned policejnímu orgánu.
- 37 Vrchní soud k této otázce konstatoval, že „[a]plikováno na da ý případ lze uvést, že jednání, které spočívalo ve vystříkání spreje na diskotéce a způsobilo tak její přerušeni, by obecně mohlo naplňovat znaky nejméně přečinu výtržnictví dle § 358 odst. 1 tr. zákoníku. (...) Pro poškozené, právní laiky byla situace taková, že nějaká osoba, kterou dle svých právě nabytých znalostí identifikovali, jim zamořila diskotéku obranným sprejem. Poškození považovali jednání za natolik vážné, že se rozhodli jej oznámit policii. (...) Snaha o [zadržení obžalovaného] se [...] zjevně vyvinula z toho, že tento nechtěl zůstat na místě a vydal se pryč. Tomu chtěli poškození zabránit – tedy zjevně chtěli zabránit jeho útěku. Dlužno říci, že z hlediska § 76 odst. 2 tr. řádu by bylo možno nahlédnout [sic] i k tomu, že by mohlo dojít i ke ztrátě důkazů, namátkově např. v tom smyslu, že byl obžalovaný opilý a že měl u sebe obranný sprej (přičemž o použití obranného spreje v té době šlo). (...) [A]ni osobní identifikace obžalovaného nebyla v té době poškozeným zcela zřejmá“ (str. 13 a 14 napadeného rozsudku).
- 38 Vrchní soud shrnul, že „[r]ozbor jednotlivých kategorií § 76 odst. 2 tr. ř. obhajobou není namístě“, neboť je dle jeho názoru zřejmé, že „poškození se domnívali, že byl spáchán trestný čin, resp. že došlo k tak závažnému protiprávnímu jednání, že je na místě zavolat policii, toto učinili, z jejich místního pozorování byl obžalovaný pachatelem, neboť podnik opouštěl jako poslední ze skupiny osob, která jediná se mohla takového jednání dopustit (nebyl totiž poškozenými zaznamenán nikdo jiný). Proto chtěli, aby zůstal na místě, a když měl snahu odejít, a to přes jejich předcházející výzvy, aby na místě zůstal, rozhodli se jej sami zadržet.“ Dodal, že „ustanovení § 76 odst. 2 tr. ř. je podmiňující, a logicky vycházející z představ té osoby, která jiné osobě omezuje osobní svobodu, tj. z představ zadržujícího. Neboť puristicky řečeno, při zadržení přece nemusí být objektivně jisté, že jde o trestný čin, že jde o pachatele apod.“ (str. 14 napadeného rozsudku).
- 39 Vrchní soud proto uzavřel, že se mělo jednat o zadržení, ke kterému měli poškození jednoznačně právo.
- 40 Ministr spravedlnosti v této souvislosti konstatuje, že z textu § 76 odst. 2 tr. řádu vyplývají tři základní podmínky pro jeho aplikaci, totiž že dojde k trestnému činu, že je při něm nebo bezprostředně po něm přistižen jeho pachatel a že omezení jeho osobní svobody je nezbytné ke zjištění totožnosti, zamezení útěku nebo zajištění důkazů.
- 41 Pokud jde o první z těchto podmínek, s ohledem na to, že § 76 odst. 2 tr. řádu realizují právní laici, není namístě požadovat, aby taková osoba musela s naprostou jistotou dospět ke závěru, že jednání, jehož se zadržovaný dopustil, naplňuje skutkovou podstatu trestného činu. Posouzení předmětného jednání osobou provádějící zadržení však musí respektovat mantinely toho, jaké jednání by průměrný rozumně uvažující občan vyhodnotil jako trestný čin. Není totiž přípustné,

aby se § 76 odst. 2 tr. řádu mohla dovolat každá osoba, která by tvrdila, že počínání druhého hodnotila jako trestné, ačkoliv by se o trestný čin zjevně nejednalo.

42. Pokud jde o druhou podmínku, ohledně okolností, že se daného jednání dopustila právě osoba, která je omezována na osobní svobodě, musí panovat vysoký stupeň pravděpodobnosti, čemuž nasvědčuje i formulace citovaného ustanovení § 76 odst. 2 tr. řádu, které je třeba s ohledem na skutečnost, že upravuje omezení osobní svobody představující základní lidské právo, vykládat restriktivně.
43. Není-li tedy pachatel při činu přímo přistižen, připadá jeho zadržení v úvahu pouze za předpokladu, že je s ohledem na konkrétní okolnosti případu téměř jisté, že se daného činu dopustil, jako kdyby při něm byl přistižen; půjde typicky o případy, kdy došlo k útoku na zájem chráněný zákonem, který již aktuálně netrvá, a na místě činu se zdržuje jediná osoba, která připadá v úvahu coby pachatel.
44. Ve vztahu k předmětné věci ministr spravedlnosti v prvé řadě považuje hodnocení a odůvodnění aplikace § 76 odst. 2 tr. řádu vrchním soudem rekapitulované v bodech 37 a 38 výše za nedostatečné.
45. Pokud totiž jde o otázku, zda byl spáchán trestný čin, vrchní soud a se omezil na paušální konstatování, že předmětné jednání „by obecně mohlo naplňovat znaky nejméně přečinu výtržnictví dle § 358 odst. 1 tr. zákoníku“, aniž by se blíže zabýval skutkovou podstatou tohoto přečinu a otázkou, zda se s ohledem na všechny relevantní skutkové okolnosti, které vyplynuly z dokazování, poškození mohli legitimně domnívat, že byla naplněna.
46. Ministr spravedlnosti má proto za to, že vrchní soud v tomto ohledu porušil § 2 odst. 6 tr. řádu, jakož i jeho § 125 odst. 1.
47. Nadto se ministr spravedlnosti domnívá, že závěr vrchního soudu, podle něž byli poškození oprávněni k zadržení, je s ohledem na relevantní skutečnosti nesprávný, a je tedy v rozporu s § 2 odst. 6 tr. řádu.
48. Pokud jde totiž o otázku, zda bylo možno stíknutí sprejem s přihlédnutím ke konkrétním okolnostem hodnotit jako trestný čin, vrchní soud svou argumentací založil na trestném činu výtržnictví podle § 358 tr. zákoníku, dle jehož odst. 1 platí, že kdo se dopustí veřejně nebo na místě veřejnosti přístupném hrubé neslušnosti nebo výtržnosti zejména tím, že napadne jiného, hanobí hrob, historickou nebo kulturní památku, anebo hrubým způsobem ruší přípravu, průběh nebo zakončení organizovaného sportovního utkání, shromáždění nebo obřadu lidí, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta.
49. Výtržností se pak rozumí jednání, které závažným způsobem (hrubě) narušuje veřejný klid a pořádek a je pro ně typický zjevně neuctivý a neukázněný postoj pachatele k zásadám občanského soužití (R 44/1990). Je to na rozdíl od hrubé neslušnosti zpravidla fyzické nebo psychické násilí, které je namířeno proti osobám i věcem (bezdůvodné napadání personálu v restauraci, hrubé rušení průběhu taneční zábavy apod., viz prof. Šámal, P. a kol., Trestní zákoník, 2. vydání, Praha: C.H.Beck, r. 2012, str. 3321-3327)

- 50 Pro posouzení jednání spočívajícího ve stříknutí spreje ve vestibulu budovy, kde se nacházel klub Stodola, je zásadní skutečnost, jaké účinky mělo stříknutí spreje na probíhající taneční akci.
- 51 Na jednu stranu je namístě připustit, že stříknutí spreje pocítily některé osoby zdržující se nad schody před vstupem do vlastního klubu, případně v prostoru pivnice, kde byl tzv. vedlejší taneční parket.
- 52 Na druhou stranu ale rozhodně neodpovídá skutečnosti závěr vrchního soudu, že diskotéka byla zamořena a tím došlo k jejímu „přerušení“. Dle výpovědí poškozených se taneční akce účastnilo okolo 130 lidí, přičemž jak uvedl svědek Kučera, účinky spreje byly citelné pouze v první z místností, kde se nacházelo přibližně 10 až 20 osob, z nichž následky spreje pocítila pouze část. Do velkého sálu, v němž se nacházela naprostá většina návštěvníků diskotéky a který byl s malým předním sálem spojen 15 až 20 metrů dlouhou uličkou, sprej vůbec nezasáhl, podle výpovědi svědka se v něm o ničem nevědělo a tancovalo se dál. Tuto skutečnost potvrdil i řidič jednoho z účinkujících v hlavním sále svědek Kryštof Peterka, který uvedl, že vystoupení začalo v 00,15 hod, tedy zhruba 15 minut před konfliktem, a trvalo cca 45 min, tj. skončilo zhruba 30 minut po konfliktu, přičemž dle výpovědi tohoto svědka vystoupení nebylo ničím rušeno.
- 53 Vzhledem k této okolnosti je namístě uzavřít, že stříknutí spreje nepředstavovalo hrubé narušení diskotéky ve smyslu § 358 tr. zákoníku.
- 54 Závěr, že předmětné stříknutí spreje nenaplnuje skutkovou podstatu trestného činu výtržnictví, ostatně podporuje i skutečnost, že ačkoliv se Vlastimil Koblížek k tomuto jednání doznal, orgány činné v trestním řízení, které o incidentu věděly, vůči jmenovanému ani nezačaly prověřování, z čehož je patrné, že v tomto jednání trestný čin jednoznačně nespatořovaly.
- 55 Posouzení předmětného jednání jako trestného činu opravňují i jeho k aplikaci § 76 odst. 2 tr. řádu pak podle ministra spravedlnosti představuje i exces z rozumného uvažování průměrného občana (viz bod 41 výše). V danou chvíli totiž nic nenaznačovalo, že by stříknutí sprejem mělo hrubě narušit průběh taneční akce, když jeho účinky byly omezené a samotné místo konání akce, především pak hlavní taneční parket, se nacházelo v relativně bezpečné vzdálenosti; v konečném důsledku k narušení samotné diskotéky ani nedošlo, jak bylo uvedeno výše.
- 56 V této souvislosti je relevantní i skutečnost, že se Roman Svoboda ml. v souvislosti s incidentem obrátil na městskou policii, což nasvědčuje tomu, že stříknutí sprejem v danou chvíli a priori nepovažoval za trestný čin, když městská policie není k prověřování podnětů a oznámení týkajících se možného spáchání trestného činu kompetentní.
- 57 Ministr spravedlnosti tak uzavírá, že nebyla naplněna první z podmínek aplikace § 76 odst. 2 tr. řádu.
- 58 Tentýž závěr podle ministra spravedlnosti platí i pro druhou podmínku aplikace téhož ustanovení.
- 59 Jak totiž vyplývá z dokazování, nikdo z poškozených neviděl, kdo sprej stříkl (viz k tomu body 68 až 74 níže). Poškození tak nemohli za situace, kdy se na místě činu pohybovalo vícero osob,

z nichž mohl sprej stříknout kdokoliv, s dostatečnou mírou pravděpodobnosti určit, kdo se předmětného jednání skutečně dopustil.

- 60 Tento závěr v podstatě potvrzuje i vrchní soud, když konstatuje, že se jednání dopustila „nějaká osoba, kterou dle svých právě nabytých znalostí identifikovali“ a dodal, „z jejich místního pozorování byl obžalovaný pachatelem, neboť podnik opouštěl jako poslední ze skupiny osob, která jediná se mohla takového jednání dopustit“.
- 61 Poškození se tedy rozhodli zadržet obviněného a omezit jej tak na osobní svobodě pouze na základě svých domněnek a rozhořčení, které v nich incident vyvolal. Taková situace nesplňuje druhou podmínku stanovenou § 76 odst. 2 tr. řádu.
- 62 Uzavírám tedy, že v rozporu se závěrem vrchního soudu poškození nebyli k zadržení obviněného ve smyslu § 76 odst. 2 tr. řádu oprávněni. Tato okolnost, ohledně níž vrchní soud porušil § 2 odst. 6 tr. řádu, má přitom zásadní vliv na hodnocení jejich následného chování a zejména na interpretaci tohoto chování obviněným.

C. K otázce, zda obviněný měl povědomí o užití obranného spreje

- 63 Vrchní soud dospěl k závěru, že je vyloučeno, aby obviněný nevěděl o stříknutí obranného spreje, pokud ovšem on sám nebyl tím, kdo sprej stříknul. Tento svůj závěr založil zaprvé na skutečnosti, že obviněný odcházel z klubu jako poslední, zadruhé na tom, že sprej byl podle hodnocení vrchního soudu vystříknut přibližně na konci točitého schodiště nebo v jeho těsné blízkosti, a nikoliv přímo u vstupních dveří, kde měl obviněnému podržet dveře jeho bratr, a za třetí na skutečnosti, že se po opuštění klubu obviněný a jeho společníci rozptýlili, namísto aby společně odjeli.
- 64 V této souvislosti ministr spravedlnosti v první řadě uvádí, že skutečnost, že sprej nestříknul obviněný, ale jeho bratr Vlastimil Koblížek, spolehlivě vyplývá jednak z výsledků vyšetřovacích pokusů s obrannými spreji, jednak z výpovědi posledně uvedeného. Ministr spravedlnosti proto nemůže souhlasit s vrchním soudem, který tento závěr bez bližšího vysvětlení zpochybnil, byť v eventuální formě.
- 65 Pokud jde o otázku pořadí, v němž obviněný a jeho společníci odcházeli, a místa, kde došlo ke stříknutí spreje, vrchní soud poukazuje na výpovědi bratrů Svobodových a svědkyně Pechancové, přičemž zdůrazňuje, že podle tvrzení všech vyslechnutých osob včetně obviněného, jeho bratra Vlastimila Koblížka a svědka odcházel obviněný jako poslední. Vrchní soud též poukazuje na svědectví bratrů Svobodových a svědkyně Pechancové, kteří uvedli, že slyšeli stříknutí spreje, resp. jeho „syčení“, a dodává, že točité schodiště má průzory, jimiž je vidět na vchodové dveře a část chodby.
- 66 V této souvislosti je namístě úvodem poznamenat, že svědek Vlastimil Koblížek vypovídal, že když už byl pryč, držel bratrovi Pavlovi dveře, a poté, co bratr vyšel ven, ve chvíli, kdy on sám už byl také venku, stříkl sprej dovnitř za sebe. Dle tvrzení Vlastimila Koblížka bratr Pavel o spreji nic nevěděl.
- 67 Pokud jde o věrohodnost tvrzení poškozených a svědkyně Pechancové o tom, že slyšeli zvuk stříknutí, resp. syčení spreje, vrchní soud se nevyrovnal s přepokládanou hladinou hluku panující v bezprostřední blízkosti klubu, kde hrála živá hudba, a jejím vlivem na možnost